

POLYGOON BOS

Zachtjes betreed ik het bos
Een tapijt van gras en mos
Ganse blakten met vele soorten bomen
Hier kan men tot rust komen
Met zijn lange rechte dreven
En door zo vele soorten hout omgeven
Afwisselend sparren en eiken
Die hoog boven onze hoofden reiken
In dat grote bosgebied
Fluïten de vogels nu hun vogellied
Alles is getooïd met groen
Maar toch klonk hier eens de klaroen
Verscholen in dat grote woud
Ligt het kerkhof dat een verleden ontvouwd
Met lange rijen witte zerken
In de schaduw van blanke berken
Mijmerend ga ik langs de graven
En met gedachten en vele vragen
denkend aan hun kort bestaan
En hoe hun leven is vergaan
Het begon allemaal zoo schoon
Nu zijn ze hier in de polygoon
In 't midden van 't veld staat hun kruis
Maar zijn gesneuveld ver van huis

